

никъ трѣбва да притежава следнитѣ качества: да бжде уменъ, добъръ и силенъ.

Като е дошълъ на земята, човѣкъ ималъ нѣкаква цель — да намѣри нѣщо, да придобие нѣкакво богатство. Въ това отношение човѣкъ е търсачъ, иманяръ. Азъ взимамъ думата „иманяръ“ въ широкъ смисълъ. Нѣкой търси заровено богатство; другъ — нѣкоя стара книга, въ която сж написани велики работи; трети — нѣкой скжпоцененъ камъкъ, останалъ отъ дѣди и прадѣди; четвърти, като нѣкой съгледателъ, обикаля земята, да намѣри подходящо мѣсто да се засели. Каквото да търси човѣкъ, както да работи, той трѣбва да знае, че е дошълъ въ свѣта съ известна мисия, която нито трѣбва да надценява, нито да подценява. За да изпълни мисията си добре, човѣкъ трѣбва да бжде уменъ, добъръ и смѣлъ.

Едно 12 годишно момиче останало сираче, безъ баща и безъ майка. Бащата билъ цигуларъ, а майката — добра пѣвица. Тѣ не могли да оставятъ никакво наследство на единственото си дете, освенъ цигулката отъ бащата и хубавия гласъ отъ майката. Като останало самичко, момичето започнало да мисли, какво да прави, за да развие дарбитѣ си, получени въ наследство отъ своитѣ родители. То знаело, че близо до тѣхъ живѣе единъ банкеръ, голѣмъ милионеръ, и решило да го посети, да иска нѣкаква помощ отъ него. Единъ день то влѣзло въ кантората му и казало: Искате ли да ви посвирия и попѣя малко? — Съ удовол-